

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

MIEJSKI TEATR MUZYCZNY

OPERA i OPERETKA
W KRAKOWIE

Dyrektor
MIECZYŚLAW DROBNER

Scena operetkowa w Domu Żołnierza

Kier. Artystyczny
ANATOL WRÓŃSKI

PAWEŁ ABRAHAM

WIKTORIA
i
JEJ HUZAR

»WIKTORIA I JEJ HUZAR«

(streszczenie)

Prolog i Akt I

Rzecz dzieje się w carskiej Rosji, gdzieś daleko na Syberii — u schyłku 1916 roku.

Węgierski jeniec wojenny, rotmistrz huzarów Koltay, który znieważył czynnie carskiego oficera, stając w obronie maltretowanego żołnierza, skazany został przez sąd polowy na karę śmierci.

Skazaniec czeka na egzekucję. Jego ordynans Janczi nie opuszcza swego pana i zdecydowany jest zginąć razem z nim. Obaj nie mają nadziei na uratowanie się; los ich jest przesądzony. Nie myślą jednak o bliskiej śmierci, lecz tylko o przyszłości, o swoich kochanych Węgrzech, o wolności. Koltay zostawił bowiem w swojej rodzinnej Doroszmie, ukochaną narzeczoną — Wiktorię, która przyrzekła mu czekać na jego powrót z wojny.

Uciezka jest jednak niemożliwą, gdyż skazaniec jest pilnie strzeżony, lecz w ostatniej chwili, gdy zdawałoby się że już nie ma ratunku, jeden z żołnierzy carskich umożliwia Koltayowi i Jancziemu ucieczkę za granicę japońską. Po wielu perypetiach obydwa jeńcy przedostają się do Japonii.

Przechodząc ulicami Tokio Koltay i Janczi przypadkowo zauważyli w przejeżdżającym pod flagą amerykańską samochodzie młodą damę, ładującą podobną do pozostawionej w Doroszmie pięknej Wiktorii. To spotkanie, jak i obawa przed represjami, skłoniły Koltaya i Janczego do szukania schronienia w Ambasadzie Amerykańskiej. Przedstawszy się przez mur otaczający gmach ambasady, Janczi zawiera znajomość z pokojówką ambasadorowej — Ripuette, która wprowadza do ambasady Koltaya (jako rotmistrza Czakyego) i Janczego i o udzieleniu im schronienia zawiadamia ambasadora Cunlighta.

W tym samym czasie w ambasadzie przebywa Ferri, brat Wiktorii (gdyż to właśnie ona jest żoną ambasadora). Ferri kocha się w japonce Lia-San i ma zamiar ją poślubić. Ceremonia ślubu według obrzędu buddyjskiego ma się odbyć w ogrodzie ambasady.

Zaproszeni goście żegnają przy tej okazji ambasadora Cunlighta i jego małżonkę Wiktorię z powodu ich wyjazdu na nową placówkę dyplomatyczną w Piotrogradzie.

W czasie przyjęcia ambasador Cunlight przedstawia swej małżonce jej rodaków, którym udzielił azylu: rotmistrza węgierskich huzarów Czakyego i Jancziego. W ten sposób dochodzi nie spodziewanie do pełnego napięcia spotkania, zdradzonego Koltaya z niewierną Wiktorią.

Akt II

Ambasada Amerykańska w Piotrogradzie. Nowomianowany ambasador Cunlight wydaje raut na cześć odjeżdżającego ambasadora Taylora. Na przyjęciu są również Koltay i Janczi.

Jonczi zdążył nawiązać romans z Riquette, która okazała się również węgierką. Oboje marzą o powrocie do ukochanego Budapesztu i zawarciu tam ślubu.

Tymczasem jednak do władz carskich dochodzi wiadomość, że w ambasadzie ukrywają się zbiegli jeńcy wojenni Koltay i Janczi. Toteż gmach ambasady został otoczony wojskiem.

Przerażona Wiktorja chce ratować Koltaya; pragnie więc rozmówić się z nim i wyjaśnić mu powody dla których wyszła za mąż za Cunlighta.

Następuje drugie dramatyczne spotkanie byłych kochanków. Koltay nie może przebaczyć ukochanej zdrady i szukając śmierci, decyduje się oddać w ręce carskich władz wojskowych. Wiktorja rozpacza.

Cunlight przekonawszy się, że Wiktorja kocha Koltaya i że Koltay i Czaky to jedna i ta sama osoba, postanawia zwrócić Wiktorii wolność i umożliwić jej powrót na Węgry wraz z bratem Ferrim, jego żoną Lia-San, z Riquette i Janczim.

Akt III

Winiarnia w Doroszmie, w mieście rodzinnym Wiktorii i Koltaya. Dzień winobrania.

Po dłuższej nieobecności w Doroszmie, witana radośnie przez lud i rubasznego burmistrza Perkeltyego powraca w tym dniu do rodzinnego miasta, rozwiedziona uprzednio z Cunlightem —

PAWEŁ ABRAHAM

WIKTORIA i JEJ HUZAR

Operetka w trzech aktach z prologiem wg libretta EMMERICHA FÖLDESA

Adaptacja i opracowanie dramaturgiczne WŁADYSŁAWA KRZEMIŃSKIEGO

O S O B Y :

John Cunlight, ambasador ameryk. — A. SZYBOWSKI

— Z. MIŁKOWSKI ✓

Wiktoria, jego żona

— I. BOROWICKA ✓

— R. RODE

— C. KARPIŃSKA

Ferri, jej brat

— K. ROGOWSKI ✓

— E. ADLER

Lia San, jego narzeczona

— R. RODE

— E. WODECKA ✓

Riquette, pokojówka Wiktorii

— B. DOLIŃSKA-GRABOWSKA ✓

— Z. WEISSÓWNA

Stefan Koltay, rotmistrz węgierski
huzarów

— R. WĘGRZYN ✓

— L. PAWLUK

Janczi, jego ordynans

Bela Perkely, burmistrz Doroszmy

Tokeramo Jagoni, japoński dyplomata

Tao Jagani, jego żona

Kamakuro Omiki, lokajczyk Wiktorii

James, sekretarz ambasady

Oficer rosyjski

Wachmistrz

Kozak

Bonza

— W. KOTARBA ✓

— E. ADLER

— T. KĄKOLEWSKI ✓

— Z. MIŁKOWSKI

— Z. MIŁKOWSKI ✓

— M. PASŁAWSKI

— J. CHEŁMIRSKA

— M. WRÓŃSKA

— R. GONDEK

— M. GÓRALCZYK

— E. ADLER ✓

— R. GONDEK

— M. PASŁAWSKI

— A. GALOS

Goście, służba, lokaje, wieśniacy, żołnierze

Inscenizacja:
ANATOL WRÓŃSKI

Reżyseria:
KAZIMIERZ FABISIAK

Asystent reżysera:
ZOFIA WEISSÓWNA

Kierownictwo muzyczne:
ALOJZY KLUCZNIK

Dyrygenci:
TADEUSZ DOBRZAŃSKI
ALOJZY KLUCZNIK

Chórmistrz:
TADEUSZ DOBRZAŃSKI

Korepetytorzy:
MARIA MARYJOWSKA
JÓZEF BOROWICKI

Scenografia:
JOLANTA BONI-MARCZYŃSKA

Choreografia:
MIKOŁAJ KOPIŃSKI

Asystenci choreografa:
ZOFIA WEISSÓWNA
JÓZEF PARUŻNIK

BALET

I akt — Taniec japoński (pantomima)

Panna młoda	— M. Gidlewska
Pan młody	— J. Parużnik
Bogaty rywal	— W. Waruszyński
Jego sługa	— S. Dobranowski
Ojciec panny młodej	— H. Piotrowicz
Bożek miłości	— J. Lisowski
Przyjaciółki panny młodej	— T. Dzięglówna, M. Bachosz
Jej drużki	— A. Miskiewicz, M. Krzezińska
Niewolnice	— D. Czaplińska, H. Kosecka K. Truskowska, H. Żelwietrówna

II akt — Taniec tatarski

- M. Bachosz, D. Czaplińska, T. Dzięglówna, M. Gidlewska, H. Kosecka, K. Łobodzińska, A. Miskiewicz, K. Truskowska, H. Żelwietrówna, S. Dobranowski, J. Kozak, J. Lisowski, J. Parużnik, H. Piotrowicz, W. Waruszyński

III akt — Czardasz

- T. Dzięglówna, M. Gidlewska, M. Krzezińska, K. Łobodzińska, A. Miskiewicz, S. Dobranowski, J. Parużnik, H. Piotrowicz, H. Urbańczyk, W. Waruszyński

III akt — Marsz Honwedów (cały zespół)

Inspicjenci:

M. Czyżewicz

K. Ptasinski

Wiktoria. Jej brat Ferri z Lia-San i Janczi z Ripuette oczekują także na jej przybycie. Nie ma tylko w Doroszmie Koltaya; jego los jest bowiem nieznany.

W dniu winobrania mają odbyć się dwa śluby: zalegalizowanie ślubu Ferriego z Lia-San i ślub Janczego z Riquette. Według starowęgierskiej legendy, gdy w dniu winobrania będą zawarte trzy śluby jednocześnie, to takie małżeństwa będą wyjątkowo szczęśliwe: czy znajdzie się zatem trzecia para?

Nieoczekiwanie przyjeżdża do Doroszmy Cunlight, czule witany przez Wiktorię.

Goście — z Wiktorią, Cunlightem i Perkeltym na czele wychylają puchary wina, zabawa wre. Stary węgierski zwyczaj mówi: »po starym Tokayu — serca ku sobie się mają«.

A niedawno tak zwana »próbą wina« rozpoczęła się, zatem komu Wiktoria odda swe serce? Kto będzie trzecią parą? Wszystkich oczy zwrócone są na Wiktorię i Cunlighta...

Z daleka słychać rytmiczne dźwięki marsza honwedów. Coraz bliżej i bliżej słychać miarowe kroki wojskowe. Przy głośnych okrzykach »Eljen Eljen«, »Niech żyją« — gorąco przez wszystkich witani, wkraczają do winiarni z pieśnią na ustach huzarzy z Koltayem na czele.

Napięcie wzrasta, gdy Koltay prawie nie zwracając uwagi na swoją byłą narzeczoną — serdecznie wita się z wiwatującymi rodakami.

Wzburzona Wiktoria jest jednak niezdecydowana. Co robić? Kogo wybrać? Cunlighta, czy Koltaya?...

Widząc to niezdecydowanie, Cunlight pomaga jej rozwiązać dręczący ją problem: »cóż Wiktorio, jak będzie z „próbą wina?“«

Ten bodziec był wystarczający. Wiktoria dokonuje wyboru momentalnie: rzuca się w ramiona Koltaya. Dawna miłość zwyciężyła. Starowęgierska legenda sprawdziła się, wszyscy wiwatują na cześć trzeciej pary. Cunlight zdradza, że on sam był autorem tej intrygi; w tajemnicy przywiózł ze sobą uratowanego przez siebie Koltaya, aby uszczęśliwić kochaną Wiktorię.

Samotny i opuszczony Cunlight odchodzi. A tymczasem szczęśliwi nowożeńcy, a z nimi cała Doroszma bawią się wesoło.

ZESPÓŁ CHÓRU

SOPRANY

Adamik Barbara
Choma Maria
Dąbrowska Ewa
Hrehorowicz Krystyna
Jaskólska Barbara
Kaczorowska Irena
Polak Aleksandra
Rodańska Danuta
Zamoyska Joanna

TENORY

Góralczyk Marian
Kruczek Jerzy
Miłkowski Zygmunt
Pałasz Władysław
Paślawski Marian
Żyła Stanisław

ALTY

Czaplicka Anna
Łysakowska Elżbieta
Łyszczarz Krystyna
Osadca Helena
Rogoż Alicja
Wontrobska Irena

BASY

Chil Marian
Gaczoł Mieczysław
Galoś Andrzej
Łukasiewicz Henryk
Salamon Mikołaj

Inspektor chóru — GÓRALCZYK MARIAN

ZESPÓŁ ORKIESTRY

I SKRZYPCE

Małecki Mieczysław
koncertmistrz
Mularczyk Stanisław
Stasica Jan
Pilawski Stanisław
Jaśkiewicz Julian
Skocz Władysław
Skrobacki Leszek

II SKRZYPCE

Stypa Zygmunt
Kozłowski Tadeusz
Górski Andrzej
Solarczyk Stefan

ALTÓWKI

Ogiński Eugeniusz
Myczkowska Krystyna
Satora Mieczysław

WIOLONCZELE

Kucharski Tadeusz
koncertmistrz
Komorowski Andrzej
Gorecka Stefania

KONTRABASY

Batko Kazimierz
Hojnik Eugeniusz
Jachimowicz Ryszard

Inspektor orkiestry — MAKSYMOWICZ WŁODZIMIERZ

FLETY

Karbowski Tadeusz
Węgrzyn Stanisław

OBOJE

Oracz Tadeusz
Korczyński Tadeusz

KLARNETY

Chochół Jan
Wyczyński Ignacy

FAGOTY

Puchalski Antoni
Thiel Henryk

WALTORNIE

Grzechowski Jan
Polak Edmund
Łysakowski Władysław

TRĄBKI

Wodecki Józef
Krzywoń Adam

PUZONY

Maksymowicz Włodzimierz
Barinow Jan
Przybylski Jan

PERKUSJA

Rzepianka Anna
Peller Ryszard

CZELESTA

Maryjowska Maria

KIEROWNIK TECHNICZNY

Józef Ballada

Kostiumy wykonała Spółdz. Pracy „SPORT” — Rynek Gł. 6

KIER. PRACOWNI DAMSKIEJ

Z. Borowska

KIER. PRACOWNI MĘSKIEJ

J. Foryś

PERUKI WYKONAŁ

Mieczysław Stępniewski

UKŁAD FRYZUR

Michał Jarema

Cena 3 zł.

Drukarnia Związkowa w Krakowie — 778/59 — C-1 (793) — 2.000